

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระ
วินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

Title The Factors Affecting the Implementation of Monks Supervision Policy in Compliance with the
Vinaya Rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Buriram Province

พระมหากรพิสิทธิ์ ชูเกาะ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐสมัยใหม่ ปีการศึกษา 2565

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ข้อมูล ณ วันที่ 5 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของพระวินยาธิการต่อปัจจัยการนำ
นโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำ
จังหวัดบุรีรัมย์ 2) ศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและ
มติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติใน
การกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่ม
ตัวอย่าง ได้แก่ พระสงฆ์ จำนวน 214 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติ
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติถดถอยพหุ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์
พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้าน
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย รองลงมา คือ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ
ด้านความเพียงพอของทรัพยากร

2. ความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของ
ศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้าน
การสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน และด้านความพึงพอใจในนโยบาย ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านบรรลุเป้าหมายของ
นโยบาย

3. ปัจจัยด้านการวางแผนและการควบคุม เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบาย
ไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคม
ของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายสาธารณะ พระวินยาธิการ

ABSTRACT

The objectives of this quantitative research were 1) to study the level of opinions of
Phravinayadhikara (Police Monks) about the factors of implementing the monks supervision policy in

compliance with the Vinaya rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Burirum Province 2) to study the level of success in implementing the monks supervision policy in compliance with the Vinaya rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Burirum Province and 3) to study the relationship between factors of implementing the monks supervision policy in compliance with the Vinaya rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Burirum Province. The samples included 214 monks. The data were collected using 5-point rating scale questionnaires and were statistically analyzed by percentage, means, standard deviation, and multiple regression.

The results revealed the followings.

1. The factors of implementing the monks supervision policy in compliance with the Vinaya rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Burirum Province were generally found at the high level. After item analysis, it was found that the item with the highest means was the goals and objectives of the policy followed by the characteristics of office departments that implemented the policy while the resource sufficiency was the item with the lowest means.

2. The success in implementing the monks supervision policy in compliance with the Vinaya rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Burirum Province was generally found at the high level. After item analysis, it was found that the item with the highest means was the responsiveness to public needs and satisfaction of the policy while the item with the lowest means was policy achievement.

3. The factors of policy planning and supervising, policy goals and objectives, and characteristics of office departments that implemented the policy were significantly related to the implementation of monks supervision policy in compliance with the Vinaya rules and Sangha Supreme Council of the Phravinayadhikara Center in Burirum Province at the significance level of 0.05.

Keywords: Policy Implementation, Public Policy, Phravinayadhikara (Police Monk)

1. บทนำ

พระพุทธศาสนาเป็นสถาบันที่มีประวัติศาสตร์มาช้านานมีพระพุทธเจ้าเป็นศาสดามีสาวกเป็นจำนวนมากทั่วโลก ไม่เว้นแม้แต่ในประเทศไทยซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันที่สำคัญสถาบันหนึ่งของประเทศไทยซึ่งมีความผูกพันกับประชาชนในประเทศชาติอย่างแนบแน่น แนวคิดในเรื่องต่าง ๆ ทุกด้านในสังคมไทยมีความสัมพันธ์มีรากเหง้ามาจากความคิดทางพระพุทธศาสนาเกือบทั้งสิ้น (สมบุรณ์ สุขสำราญ, 2527 : 15) นอกจากนี้ยังเป็นตัวประสานส่วนต่าง ๆ ของสังคมให้เป็นเอกภาพระบบความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทยก็ล้วนแต่มีแนวความคิดของทางพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานเกือบทั้งสิ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2558 : 6) กฎระเบียบกติกาซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานของการอาศัยอยู่ร่วมกันในสังคม การที่คนในสังคมอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมากนั้นก็ต้องมีข้อตกลง กฎระเบียบกติกา ดังนั้นการมีกฎกติกาแม้จะทำให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยก็ตาม แต่ถ้าหากว่าคนในสังคมไม่เคารพกฎระเบียบกติกาขาดจิตสำนึกในการที่จะปฏิบัติตามครรลองทางสังคมก็จะส่งผลกระทบต่อสังคมทำให้เกิดความเดือดร้อน ไม่เว้นแต่พระสงฆ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในสังคม ซึ่งพระสงฆ์เหล่านั้นก็ต้องยอมรับและปฏิบัติตามพระธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ตลอดถึงกฎหมายบ้านเมืองด้วย เมื่อพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาเคารพยอมรับและปฏิบัติตามกฎระเบียบกติกาฝึกหัดเรียนรู้อะไรใหม่ๆ (คณะสงฆ์กรุงเทพมหานคร, 2554 : 7) ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดจากโครงสร้าง

ของคณะสงฆ์ไทยใน 2 เรื่องใหญ่ คือ ปัญหาการปกครองคณะสงฆ์และปัญหาการศึกษาคณะสงฆ์ ปัญหาการปกครองคณะสงฆ์ เช่น การรวมศูนย์เข้าสู่ส่วนกลางเป็นแนวตั้งมาไว้ที่มหาเถรสมาคม เจ้าคณะหน เจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคณะสงฆ์กับรัฐที่ใกล้ชิดเกินไป ขาดการมีส่วนร่วมของพุทธบริษัททั้ง 4 ในการดูแลวัดการไม่มีระบบกลั่นกรองและกล่อมเกล่า ซึ่งส่งผลต่อความศรัทธาของประชาชนนั้นสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติและมหาเถรสมาคม ไม่ได้คำนึงสนใจต่อเรื่องดังกล่าวได้ประชุมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน และมีมติมหาเถรสมาคม ที่ 391/2565 เรื่องพระภิกษุมิจริยวัตรไม่เหมาะสมประพฤติตนไม่เอื้อต่อพระธรรมวินัย กำหนดให้เจ้าคณะผู้ปกครองทุกระดับทราบและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ กำหนดโทษพระภิกษุที่ประพฤติไม่เหมาะสม รวมถึงเจ้าคณะผู้ปกครองที่ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดกวดขันและตรวจตราพระภิกษุในปกครอง ปล่อยปละละเลยให้ภิกษุประพฤติไม่เหมาะสม ไม่เอื้อต่อพระธรรมวินัย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และมติมหาเถรสมาคม มิจริยวัตรไม่เหมาะสมกับสมณสาธูป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดจึงเป็นที่มาและความสำคัญของปัญหาของการวิจัย จะได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ โดยศึกษาให้ทราบถึงระดับความคิดของพระวินยาธิการต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมและมีปัจจัยใดบ้างที่สัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคม เนื่องจากพระสงฆ์ซึ่งเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัยและเป็นหนึ่งในพุทธบริษัทสี่ซึ่งเป็นบริษัทที่สำคัญในการดำเนินงานพระศาสนาให้เป็นที่พึ่งได้ทั้งเป็นผู้รักษาไว้คำสอนในพระพุทธศาสนาแล้วได้ว่าเป็นผู้มีความสำคัญในการสืบทอดพระพุทธศาสนา เมื่อสังคมพระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้นำทางจิตใจมีระเบียบเรียบร้อยดีงาม เป็นองค์กรที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม ได้ สังคมก็จะเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม พัฒนาสังคม ท้องถิ่นชุมชน จึงจัดได้ว่าพระสงฆ์เป็นกลุ่มทรัพยากรบุคคลอันทรงคุณค่าทางพระพุทธศาสนาและประเทศชาติ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

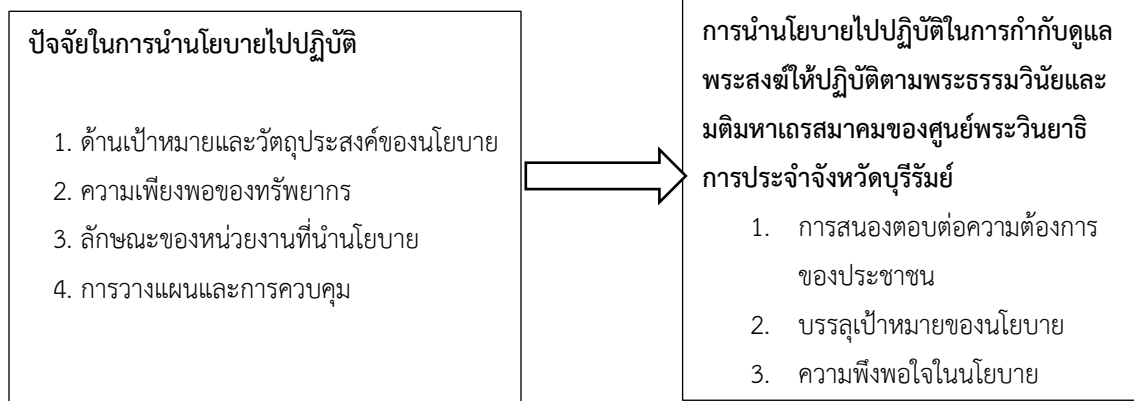
1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของพระวินยาธิการต่อปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ดังภาพที่ 1.1

ตัวแปรอิสระ
(independent variables)

ตัวแปรตาม
(dependent variable)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและการควบคุม มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Pressman และ Wildavsky (1973 อ้างถึงใน ปิยะนุช เงินคล้าย, 2562 : 142) กล่าวว่าไว้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือสิ่งที่กล่าวไว้ในพจนานุกรมของ Webster และ Roget ซึ่งพวกเขา กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การดำเนินงานให้ลุล่วง ให้ประสบความสำเร็จ ให้ครบถ้วน ให้เกิดผลผลิตและให้สมบูรณ์

Van Meter และ Van Horn (1976 : 103 อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2548 : 402) กล่าวว่าไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐหรือภาคเอกชนซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์ จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว

Bardach (1980 อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2548 : 403) มีแนวคิดว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางการเมืองและเห็นว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเกมการต่อสู้ โดยเขานิยามว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการของกลยุทธ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในอันที่จะให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของตน ซึ่งเป้าหมายเหล่านั้นอาจไปกันได้ (compatible) หรือไปกันไม่ได้กับเป้าหมายตามอาณัติ (mandate) ของนโยบาย

Mazmanian และ Sabatier (1989 อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2548 : 405) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การทำการตัดสินใจนโยบายที่ได้กระทำไว้ไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จโดยปกติเป็นการร่วมกันทำงานภายใต้กฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติหรือคำสั่งของฝ่ายบริหารหรือคำพิพากษาของศาลสูง

รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนปัจจัยด้านบุคคลหรือทีมงาน (staff) ต้องพิจารณาเปรียบเทียบกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายว่ามีความเพียงพอหรือไม่ เพราะถ้าจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอจะเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติปรากฏการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นในเชิงพฤติกรรมกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่พยายามยึดระเบียบแนวทางและเป้าหมายนโยบายที่กำหนด โดยอาจจะพยายามทำให้ชักช้าเสียเวลา

3. ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งนับว่า มีความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีผลกระทบต่อนโยบาย กล่าวคือโครงสร้างที่เอื้อต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ การมีงบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือที่เพียงพอ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอที่มีความชำนาญและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม และผู้บริหารหรือหัวหน้างานที่มีประสบการณ์สูง การมองลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องพิจารณาถึงลักษณะขององค์ประกอบด้านความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างที่เป็นทางการกับลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลอย่างไม่เป็นทางการ และรวมไปถึงบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่อยู่ภายใต้ระบบการนำส่งนโยบาย (policy delivery system) ไปยังกลุ่มเป้าหมายด้วย ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตามทัศนคติของ Van Meter และ Van Horn (1975 : 445-448 อ้างถึงใน กล้า ทองขาว, 2548 : 176) ที่กล่าวว่า นโยบายที่ดีในทางปฏิบัติจะต้องกำหนดทรัพยากรสนับสนุนนโยบายและแผนไว้ชัดเจน ทรัพยากรอาจจะหมายถึงแรงเสริมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการ ทรัพยากรเป็นปัจจัยอำนวยความสะดวกต่อประสิทธิภาพของนโยบาย และเป็นที่ยอมรับว่า ทรัพยากรเงินเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะช่วยให้นโยบายนำไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ แต่ทรัพยากรอื่น ๆ เช่น ทรัพยากรทางด้านวิชาการ ข้อมูลข่าวสาร และสารสนเทศ หรือแรงเสริมอื่น ๆ ก็มีความสำคัญและจำเป็นเช่นกัน

4. การวางแผนและการควบคุม Van Horn (1979 อ้างถึงใน ลำเจียก สายลิก, 2557 : 40) เห็นว่า ผู้ที่จำเป็นต้องทำหน้าที่ตรวจสอบและประเมิน ก็คือผู้กำหนดนโยบาย (policy maker) และประชาชน (citizen) ทั้งนี้เพราะการกำหนดนโยบายและประชาชนจำเป็นต้องทราบประสิทธิภาพของนโยบายต้องการรู้ว่าแผนงานที่ให้หน่วยงานนำไปปฏิบัติสามารถนำไปสู่เป้าหมายในสภาพที่เป็นจริงได้มากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะสะท้อนปัญหาและข้อเสนอแนะการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติ

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัย แบบวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research)

5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พระภิกษุที่เป็นพระวินยาศิการ ในจังหวัดบุรีรัมย์ มีจำนวน 462 รูป (ทะเบียนพระวินยาศิการ จังหวัดบุรีรัมย์, 2562)

5.2 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พระวินยาศิการ ในจังหวัดบุรีรัมย์ ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของ Yamane (1967 อ้างถึงใน วีรยุทธ พรพจน์ธนาต, 2565 : 157-158) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ พระวินยาศิการ ในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 214 รูป

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มแล้วจึงสุ่มแบบง่าย

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ตำแหน่ง อายุ พรรษา ระดับการศึกษาทางโลก ระดับการศึกษาทางธรรม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale)

ตอนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างแบบสอบถามให้ตรงกับเนื้อหาแล้วปรับปรุงแก้ไขจากนั้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงกับเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยได้ค่า IOC (index of congruence) มีดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยรายข้อมีค่าระหว่าง .67-1.00

2. นำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .981

นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลพระวินยธิการ ในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 214 ชุด ใช้เวลาเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนพฤศจิกายน-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2565

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 102-103) โดยมีการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ระดับ เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ระดับ เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ระดับ เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ระดับ เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 102-103) โดยมีการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ระดับ มีความสำเร็จมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ระดับ มีความสำเร็จมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ระดับ มีความสำเร็จปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ระดับ มีความสำเร็จน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ระดับ มีความสำเร็จน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาคุณภาพเครื่องมือใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96)

สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อใช้อธิบายหลักทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติถดถอยพหุ (multiple regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม

6. ผลการวิจัย

6.1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสร้อยละ 51.4 มี 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 41.6 มีพรรษา 21 พรรษาขึ้นไปร้อยละ 45.3 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีร้อยละ 37.4 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 31.1

6.2. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นของพระวินยธิการต่อปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวม

ลำดับ	ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	4.13	.79	มาก
2	ความเพียงพอของทรัพยากร	3.51	1.08	มาก
3	ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.97	.81	มาก
4	การวางแผนและการควบคุม	3.89	.89	มาก
รวมเฉลี่ย		3.87	.93	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

6.3. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวม

ลำดับ	การนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ด้านการสนองต่อความต้องการของประชาชน	4.10	.77	มาก
2	ด้านบรรลุเป้าหมายของนโยบาย	4.02	.76	มาก
3	ด้านความพึงพอใจในนโยบาย	4.10	.79	มาก
รวมเฉลี่ย		4.08	.77	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การนำนโยบายกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก

6.4. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และวิเคราะห์ตามสมมติฐาน ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและการควบคุม มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (multiple regression)

เขียนเป็นสมการเชิงเส้น (linearity) ได้ดังต่อไปนี้

$$Y = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + e \dots \dots \dots (1)$$

Y = การนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

X₁ = เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

X₂ = ความเพียงพอของทรัพยากร

X₃ = ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

X₄ = การวางแผนและการควบคุม

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

ตารางที่ 3 การตรวจสอบสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
X ₁	1.000			
X ₂	.016	1.000		
X ₃	.329	-.305	1.000	
X ₄	.634	.197	-.001	1.000
Min	1	1	1	1
Max	5	5	5	5
Mean	4.13	3.51	3.97	3.89
Standard Deviation	.79	1.08	.81	.89

จากตารางที่ 3 พบว่า การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ในเกณฑ์กำกับเทคนิควิธีและสามารถนำตัวแปรอิสระทุกตัวมาวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุ (multiple regression) ต่อไปได้ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b)	t	Sig t
การวางแผนและการควบคุม (X ₄)	1.452	11.935	.000
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X ₁)	.824	5.656	.000
ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (X ₃)	.826	4.137	.000
ค่าคงที่ (constant)	15.945	6.994	.000

R = .847 , R² = .718 , SEE = 5.047 , F = 178.387 , Significant of F = .000

สามารถเขียนสมการเชิงเส้นได้ดังต่อไปนี้

$$Y = b_0 + b_1X_4 + b_2X_1 + b_3X_3 \dots\dots\dots(2)$$

หรือ การนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ (Y)

$$= 15.945 + 1.452 \text{ การวางแผนและการควบคุม} + .824 \text{ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย} \\ (6.994) \qquad (11.935) \qquad (5.656) \\ + .826 \text{ ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ} \\ (4.137)$$

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัว มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตามเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ การวางแผนและการควบคุม เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และตัวแปร 3 ตัว ดังกล่าวนั้น สามารถที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงของการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ถึงร้อยละ 71.80 นั้นหมายความว่า ยังมีปัจจัยด้านอื่นอีกที่ยังไม่ได้นำมาพิจารณาอีกร้อยละ 28.20 ซึ่งมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ และสมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .00 มีค่าผิดพลาดของการคาดประมาณด้วยสมการ (standard error of the estimate) เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ 5.047

7. อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยด้านการวางแผนและการควบคุม ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ เพราะตัวแปรด้านการวางแผนและการควบคุม พระวินยาธิการมีการวางแผนและการควบคุมที่ดี คือจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาพระสงฆ์ที่ไม่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและกฎหมายอย่างรอบคอบรัดกุมสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นต้น ทำให้งานเป็นไปสะดวกราบรื่น มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ ส่วนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พระวินยาธิการมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนไม่สับสนเข้าใจง่ายจึงสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พระ

วินยาธิการมีลักษณะหน่วยงานที่ดี คือมีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน มีการประสานงานภายในองค์กรอย่างสะดวกรวดเร็ว ปฏิบัติงานเป็นไปตามกรอบพระธรรมวินัยและกฎหมาย ทั้งมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมุ่งมั่นให้งานสำเร็จลุล่วงได้ เช่นนี้การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงสำเร็จตามเป้าประสงค์ ส่วนด้านความเพียงพอของทรัพยากร ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติ อาจเป็นเพราะว่าพระวินยาธิการมีงบประมาณ มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงาน ทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานเพียงพออยู่แล้ว เนื่องจากพระวินยาธิการมีอยู่ในทุกตำบลจึงไม่ขาดแคลน ทั้งงบประมาณก็เพียงพออำนวยความสะดวกในการเดินทางเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือและของบประมาณจากหน่วยงานภายนอกมาบริหารงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิทวี ปัญญาคม (2557) เรื่องการนำพระราชบัญญัติการทำงานของคุณคณาจารย์ พ.ศ.2551 ไปปฏิบัติของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางพลีกับสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง ในประเด็นที่ว่า ปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับการนำพระราชบัญญัติการทำงานของคุณคณาจารย์ พ.ศ.2551 ไปปฏิบัติของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางพลีกับสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง ได้ถึงร้อยละ 79.60 และปัจจัยด้านอื่นอีกที่ยังไม่ได้นำมาพิจารณาอีก เช่น ลักษณะของสภาพแวดล้อม นโยบายการบริหารและปฏิบัติ ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัต ศักดิ์ เสียบไธสง (2557) เรื่องประสิทธิผลในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรหนองแค จ.สระบุรี ในประเด็นที่ว่า ปัจจัยด้านลักษณะของสภาพแวดล้อม ด้านนโยบายการบริหารและปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรหนองแค จ.สระบุรี อนึ่งพระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ได้แบ่งหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีการวางแผนและการควบคุมที่เหมาะสมชัดเจน จึงสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ที่เป็นเช่นนี้ได้ก็เพราะมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย ทั้งมีลักษณะของหน่วยงานที่ดีพระวินยาธิการมีความรู้ความสามารถเข้าใจงาน ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจึงง่าย ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนความเพียงพอของทรัพยากร ที่ไม่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ได้เป็นเพราะว่า พระวินยาธิการ มีงบประมาณ มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงาน ทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานเพียงพออยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือและของบประมาณจากหน่วยงานภายนอกมาบริหารงานนั่นเอง

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปปฏิบัติ

1. ด้านการวางแผนและการควบคุม พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ควรที่จะมีการวางแผนและการควบคุมอย่างเป็นระบบ ทั้งมีการติดตามประเมินผลและตรวจสอบผลการแก้ไขปัญหาพระสงฆ์ไม่ประพฤติตามพระธรรมวินัยอยู่เสมอ มีการซักซ้อมจำลองแผนปฏิบัติงานการปราบพระสงฆ์ที่ไม่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างจริงจัง มีการประชุมสัมมนาอย่างสม่ำเสมอในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพระวินยาธิการและแก้ปัญหาได้ตรงจุด ทำให้การนำนโยบายปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ

2. ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ควรมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจน พระวินยาธิการอ่านแล้วสามารถเข้าใจง่ายและนำนโยบายไปปฏิบัติได้สะดวก ไม่เกิดความสงสัยในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เช่นนั้นนโยบายกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมก็จะสามารถนำไปปฏิบัติได้

จริงจังรวดเร็ว และบรรลุผลสำเร็จเป็นเหตุให้สามารถกำจัดพระสงฆ์นอกรีตออกจากพระศาสนาได้ ฝ่ายพระสงฆ์ที่เหลือก็จะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม

3. ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ควรมีการประสานงานภายในศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็วมากขึ้น โดยจัดอบรมถวายความรู้เกี่ยวกับพระธรรมวินัย และกฎหมาย ข้อปฏิบัติแนวทางการลงโทษแก่พระสงฆ์ผู้กระทำความผิดให้กับพระวินยาธิการให้มีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมากขึ้น มีการประสานงานร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐอย่างเป็นทางการเป็นระบบชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ

4. ด้านความพอเพียงของทรัพยากร แม้จะไม่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ แต่พระวินยาธิการควรใช้งบประมาณในการบริหารงานนโยบายกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมอย่างเหมาะสมมากขึ้น ทั้งส่งเสริมให้มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์อย่างเพียงพอและเหมาะสมกับบุคลากรที่ปฏิบัติงาน เช่นนี้จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดใกล้เคียงมาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการปฏิบัติงานและปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงาน

2. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดให้หลากหลาย เช่น ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ด้านการติดตามประเมินผล ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ด้านลักษณะของสภาพแวดล้อม ด้านนโยบายการบริหารและปฏิบัติ เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จมากขึ้น

3. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการกำกับดูแลพระสงฆ์ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและมติมหาเถรสมาคมของศูนย์พระวินยาธิการประจำจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อจะได้นำไปแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

บรรณานุกรม

กล้า ทองขาว. (2548), การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎีและแนวการ ดำเนินงาน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

คณะสงฆ์กรุงเทพมหานคร. (2554), คู่มือพระวินยาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 6 นครปฐม : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

จุมพล นิยมพาณิชย์. (2549), การวิเคราะห์นโยบาย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545), การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

ปิยะนุช เงินคล้าย. (2562), นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลำเจียก สวลี. (2557), การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษไปปฏิบัติของสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ. (2565), ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรัณย์ ฐิตารีย์. (2550), การนำนโยบายสร้างที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาโครงการบ้านเอื้ออาทร. ดุษฎีนิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศุภชัย ยาวะประภาช. (2554), นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2548), นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

สมบูรณ์ สุขสำราญ. (2527), พุทธศาสนากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ. (2558), การปฏิรูปแนวทางและ
มาตรการปกป้องพิทักษ์กิจการพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สิทธิ์ทวี ปัญญาคม. (2557), การนำพระราชบัญญัติการทำงานของคุณคคลต่างด้าว พ.ศ.2551 ไปปฏิบัติของข้าราชการตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรบางพลีกับสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย
สาธารณะและการจัดการสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

สุรัตศักดิ์ เสียบไธสง. (2557), ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรหนองแค
จ.สระบุรี. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการสมัยใหม่ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.